

UREDNIŠTVO „DOMAČEGA PRIJATELJA“

PRAGA II., JEČNA ULICA 5.

Praga, dne 24. III. 1904.

Velečastiti gospod!

Lahvaljajem se vam najprej za lepo in simpatično kritiko, ki ste jo o moji knjigi „Iz naših krajev“ objavili v „Dom in Svet.“ Vaša objektivna in neustranska sodba me je v resnici veselila. Da se naši nagori ne glasajo po vsem, — kdo bi se temu čudil, ali bodite nverjeni, da mislim pravično v vsem, da vsem vse odkritosrečno, kar morda nekateri diplomatično skrivajo, da sem že mnogo trpela zaradi svojih nagovorov a sem jim ostala zvesta, — in to vam naj bo v dokaz, da imam dobre namene: ljudem koristiti, opozoriti, da je mnogo težkega a tudi lepega v življenju a da je porot in vselej čist, plemenit, trden a tolerantnejši značaj edino vreden iloveilnega dostojanstva. — — Morda imamo iste namene, če se naši način ne rjema, to pri ljudeh dobre volje ni zapreka, da bi ne verovali v medsebojno pravičnost. — Veseli me, da ~~ima~~ danes priliko reči vam to in se enkrat hvale! —

Ob enem Vas za nekeaj prošim. — Iz priloženega poziva in iz 1. šte. „Dom. Prijatelja“ ki vam jo pošljem se mi bodete vse podrobneje razvideli. — Prosim tudi Vas za sočudništvo. Zist bo zabaven in ne bo imel tendence, razum, da daje ljudem ekspresivne le zabavno ali tudi

umetniško čtivo. Gospod Meško se je že odzval moji prošnji
in nadajam se, da tudi Vi moje želje ne odbijete. Hvaležna bi
Vam bila posebno za primerne pesnice. Nekateri naši mlajši
literarni so mi jih sicer spsalali že lepo število ali to je vse samo
in veina zaljubljenost! - Torej prosim lepo! - Ako Vam je mogoče
pošljite mi že za mojoro iter. (najkasneje do 10. aprila.) Ker to
je naša miznica polna načrtov in poznamo in Vam ne bo težjovno
moji prošnji ugoditi.

Prisporočam se Vam

v posebnem spričovanju

Dr. J. J. Jelenc